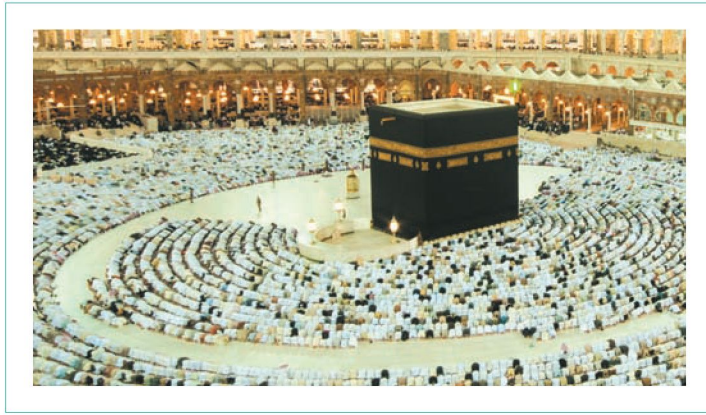

Kâinat atomunun çekirdeği

Mekke gülün bitip, dikenin yok olduğu yerdir. Mekke Ebû Cehil'in kahrolup Hz. Muhammed (s.a.s.)'in doğduğu yerdir. Mekke Hakk'ın galip gelip bâtılın boğulduğu yerdir. Mekke îman çerağına ateşin üflendiği yerdir. Mekke İbrahim (a.s.)'in duası bereketiyle vücud bulan başkentler başkentidir.

Süveydâya Beyzâ dokundu ve dönmekle başladı her şey. Ahd-i Mîsâkı çeyrek geçse, sonsuzlukta şiddetli bir gong vuruldu. Adına Büyük Patlama (big bang) dendi. Bir "dönmeye başla" emriydi bu. Tıpkı "kün" emrini alan zerrelerin küreye dönüşmesi gibi. Yokluğa "merhaba" diyen gaz bulutu, rehnümâ oldu mahlukata. Işık huzmesi öyle bir "aaahh" çekti ki "he"nin iki gözü iki çeşme oldu. Bir gözden rahmet yağdı çisil çisil "Muhabbetullah" oldu, diğer gözden buhur buhur sevgi saçıldı gönüllere ve bir "Muhabbet-i Rasûlüllah" oldu. Parçalanamayan atom, bütün kâinata model oldu ve dönüş yolunu gösterdi. Sevda, hissettirmeden onun da yüreğine sızdı. Merkez Kâbe idi... Kâbe'yi kalbi tarafına alan her şey, aslına rü-

cû etmeye durdu. Döndü, döndü, dündü..

Mıknâtis etkisiyle çekim alanını genişleten Kâbe-i Muazzama, inşa edilen ilk mescid olmasından mıdır bilinmez, tâzim ve sevgide zirve yapmıştır. Bulduğu topraklar Harem, ona dönen yüzler aydın, gölgesinde yapılan dualar makbul kılınmıştır. Siyahlığının yaydığı mest edici şavkı, Mekke'yi çevreleyen on iki bin dağı aşırıp buzlu gönüllere sıcaklık sunmuştur. Kâbe, çöl sıcaklığını kıskanmış, serapları harap etmiştir. Kâinatın başkenti, Faran Dağları arasında yetişmiş bir kardelen nezâketinde, kutluların ufkuna can veren hayat suyu olmuştur. Ebû Kubey's kadehinde sunulan bir mâ-i tesnimdir Kâbe-i Muazzama. Atam İbrahim

Güneş başka mı doğuyor bu semalara ne? Sanki gizlenircesine, hicap duyarcasına.. “Bu şehirde Kâbe-i Muazzama var, benim doğmama ne gerek” dercesine.. Bulutlar elenmiş gibi paramparça, dağlar güneşi gizlercesine, onunla anlaşmışçasına baş kaldırmış dört bir yandan..

(a.s.)’in ayağını öpmüş, sabır âbidesi İsmail (a.s.)’in ellerinde yükselmiş, İki Cihanın Mihengi (s.a.s.)’ne hakemlik yaptırmıştır. Öyle ki On Sekiz Bin Âlemin Mustafası (s.a.s.), O’na yönelmek niyetiyle namaz içinde kiblesini değiştirmiş, Mescid-i Aksâ’ya sırtını dayamış, huzura ermiş, huzur vermiştir.

Mekke, gülün bitip, dikenin yok olduğu yerdir. Mekke, Ebû Cehil’in kahrolup Hz. Muhammed (s.a.s.)’in doğduğu yerdir. Mekke, Hakk’ın gelip bâtilin boğulduğu yerdir. Mekke îman çerağına ateşin üflendiği yerdir. Mekke İbrahim (a.s.)’in duası bereketiyle vücud bulan başkentler başkentidir. En büyük günahların mağfiret süngeriyle emilip, en faziletli amellerin filizlendiği yerdir. Oraya dâvet edilen misafirlere: “Kabuğunu kır, başını dünyaya uzat ve bak ki ne ibretli yaratıklar, ne hikmetli olaylar var. Tefekkür et, şükret, takvayı geçip verâya ilerle, yeryüzünü de gez dolaş ki

senden öncekilerin âkibeti nasıl olmuş gör!” nidâsının yükseldiği yerdir.

Gecenin anlam kazandığı, parlayan, ışıldayan sokakların, metafin, mes’anın hüccacı cezb ettiği bu zemin, oluk oluk vahyin aktığı, Asr-ı Saadet tütsüsünün koktuğu zemindir. Semâya doğru ağıp giden dua ve ibadetlere anında mukabele eden rahmet meleklerinin varlığının hissedildiği yer aslında ana vatanımızdır. Günahlardan arınmanın bir nişânesi midir bilinmez oralarda daha bir özgür, ferah ve sıkıntısız bir hâlet-i rûhiye kaplıyor insanın gönül dünyasını. Zaman, mekan, şahıs, tûl-u emel mefhumlarının dumura uğradığı yer, dünyanın merkezi yani MEKKE-İ MÜKERREME..

“İşk imiş her ne var âlemde,
İlim bir kıl-ü kal imiş..”

“İşk” düşmeye görsün insanın yüreğine.. Rüyalar,

hayaller, sevilenler, beklenenler, gidenler hep o ışık üzere filizlenir. Yürüyerek gitseniz sevgiliye, elhak size koşarak geldiğini müşahede edersiniz. Hadis-i Kutsinin sırrına erersiniz bi-iznillah: “Kulum bana nafilelerle öyle yaklaşır ki, artık ben onun yürüyen ayağı, gören gözü, tutan eli olurum.” Ne büyük bir müjde. Tahayyüllü bile bize göre değil. Öyle bir kıvama ereceksiniz ki sizin ayağınız, eliniz, gözünüz sizin kontrolünüzden çıkacak ve idare bizzat yere göğe sığmayan ancak kalbinize sığın Rabbinizde olacak.

En bariz şekliyle belki denebilir ki, bu eser yeryüzünün en kadim ve en görkemli san’at harikasıdır. Cezbesiyle kitleleri harekete geçiren, yanık gönülleri kendine çeken bir bina. Aslında dört köşe, hiçbir estetik kaygısı güdülmeden yapılmış, üzeri altın yaldız işlemlerle süslenmiş siyah bir örtü altında yükselen taş yapı... Beyt-i Mâmur’un yeryüzündeki iz düşümü. Âdem atamız ve binlerce yıl sonra Hz. İbrahim ve oğlunun ellerinde yükselen kâinat atomunun parçalanmaz çekirdeği... Yörüngesine girenlerin başını döndürüp kendine meftun eden câzibe merkezi... Fil ordularını Ebabel kuşlarıyla dizginleyen, zezem kuyusunu kanatları altına gizleyen 7. renk nurun odak noktası... Bulunduğu beldeyi ayrıcalıklı kılan, Allah’ın sevdiği şehrin gözbebeği, asil ve azamet âbidesi... MEKKE-İ MÜKERREME..

Güneş başka mı doğuyor bu semalara ne? Sanki gizlenircesine, hicap duyarcasına... “Bu şehirde Kâbe-i Muazzama var, benim doğmama ne gerek” var dercesine... Bulutlar elenmiş gibi pa-

ramparça, dağlar güneşi gizlercesine, onunla anlaşmışçasına baş kaldırmış dört bir yandan..

Sabahın solukları serin. Oysa dirilişin ve aşkın dolayısıyla ateşin kaynağı burası. Azamet-i Kibriya’nın Celâl sıfatının en bariz tecelli ettiği yer, mıknaşın çeken kutbu, dünyadan geçmenin, ölümün, haşrin prova edildiği sahne: MEKKE-İ MÜKERREME..

Uykuyu ve istirahatı kabre, eğlenceyi cennete, huzuru Kamet-i Bâlâ’nın gül sohbetli meclisine erteleme zamanı.. “Ben”i terk edip, “sen”i öteleyip “HÜVE’ye (O’na)” erme mekânı. Bizzat Hüve’ye talip olmak, hatta rızasından bile geçip O’nun zatını istemek. Mekke’nin mükerrerem kılınmasını iliklerine kadar hissedip azameti karşısında erimekliğin itirafı: MEKKE-İ MÜKERREME..

Renklerin, dillerin, çehrelerin, kültürlerin, ibadet zenginliğinin bir demet hâline geldiği mekân..

Bir zaman derdim ki ya Rabbi neden
Bir daha istiyor bir kere giden,
Meğer bilemezmiş insan gitmeden
Aldım cevabımı Beytullah’ta ben..

En güzel ve tatmin edici cevapların verildiği, Allah’ın bizzat kullarıyla konuştuğu, günahların af silgisiyle yok edildiği, “Rabbim Allah’tır” diyenlerin cem olduğu dünyadan ayrı bir yer, dünya üstü bir yer ve mekân: MEKKE-İ MÜKERREME.

Açık bağıyla sevdasına düşen pervaneleri her daim davette MEKKE-İ MÜKERREME... Davete icabet vaktidir dostlar...